

tilveie, og man har paa den ene Side sagt, at det var rigtigere, at Betingelserne for dette Laan, vi tænkte at afflutte, laae for os saaledes, at vi kunde bevilge det i den bestemte Form. Paa den anden Side har man sagt, at vi kunne gjøre Krav paa at finde en væsentlig Deel af de Midler, her er Spørgsmaal om, i vor Kassebeholdning, idet vi kunne anvise, ligesom igjennem Finantsloven, saaledes ogsaa gjennem denne Lov, vore Udgifter, og de skulle da affholdes af Finantskassen, af vor Kassebeholdning, der efterhaanden suppleres af den Indtægt, vi faae. Hvad det Første angaaer, forekommer det mig, at det Helbige ved Loven er netop det, at det synes mig, som om den, hos hvem Finantsministeren eller Indenrigsministeren, vor Finantsbestyrer, anseer sig istand til at faae Laanet, er bunden ved en Forpligtelse, som derimod ikke binder vor Minister; det forekommer mig langt heldigere, selv om vi nu strax maatte votere de — som Mange mene, jeg deler ikke ganste den Anskuelse — særdeles haarde Betingelser. I den Henseende forekommer det mig derfor, at Loven er heldigere, end om den blev affattet saaledes, som det her har været fremsat som et Duffe. Man siger paa den anden Side, at vi kunne finde en væsentlig Deel af de Midler, som her er Spørgsmaal om, i vor Kassebeholdning; det er ganste sikkert, at Berettigelse have vi til at søge vore Udgifter syldstgjorte gjennem vor Kassebeholdning; vor Banquier er forpligtet til at honorere vore Tratter i saa Henseende; vi have ikke her med nogen sælles Finantsminister at gjøre, han staaer ligeoverfor os som en Banquier, vi have sluttet en Overenskomst med ham, som vi paa vor Side maae holde, men som han for sit Bedkommende ogsaa maa holde, og indenfor denne Overenskomsts Natur ligger det, at saalænge Midlerne findes dertil, saa er det hans Forpligtelse at fuldbyrde, hvad vore finantstjelle Dispositioner anvise; men see vi hen til vor hele nærværende finantstjelle Stilling, saa, uagtet den ikke er i nogen Henseende mistroende, maae vi dog gjøre Regning paa, at et Aar som dette efter al Sandsynlighed maa fremkalde et ikke ringe Beløb af Statterestancer, og det er som Følge deraf

klart for mig, at det er langt rigtigere at skaffe os alle de Midler, som vi nu ville bruge, ved et Laan, som ligger udenfor vore øvrige finantstjelle Dispositioner, end i denne Lov at indføre en finantstjelle Disposition, hvorved vi tage Hensyn til vore ordinære Midler. Hvad Beregningen af vor Kasses Størrelse angaaer, da troer jeg ikke, at der her i Thinget mere er to Meninger om denne Sag; men hvorfor er det kommet derhen, hvor det nu er? Hvorfor ere Sagerne blevne stillede saaledes, som de nu ere? Det er ikke en eenfaldig Opfindelse fra deres Side, som have gjennemført det, men det er, fordi der har været en Tid, hvor efter min fulde Overtydning de have havt gyldig Grund til at troe, at her var et Fleertal i Rigsdagen, som gav Medhold til ethvert Forsøg paa at forhindre de særlige Landsbele fra at staae som sondrede med Hensyn til deres Finantsvæsen, og som troede, at denne Sammenblenden af vort Finantsvæsen under en enkelt Minister for hele Staten netop skulde være et af de stærkeste Sammenholdelsesmidler. Det er imidlertid min fulde Overbeviisning, at det er saa langt fra at være et Sammenholdelsesmiddel, at det snarere har vist sig at være et Adspaltelsesmiddel, men dette Spørgsmaal ligger aldeles ikke for. Den Bei, der er betraadt, er betraadt med grundet Forhaabning om Medhold hos Fleertallet her i denne Forsamling; men vi ere tidlig komne til Erkjendelse af, at vi vare paa en uheldig og feil Bei, og jeg har bidraget Mit til at fremkalde denne Erkjendelse; men det var allerede skeet, vi vare inde paa en saadan Bei, og der har i en anden Forsamling, som er udgaaet fra Valg i Kongeriget, særligt været voteret for de Foranstaltninger, som nu haandhæves.

Naar vi nu samle alle disse forskjellige Betragtninger og lægge Mærke til, at Enhver, der har fremsat dem, har sluttet med at sige, om jeg endogsaa har nok saa megen Ret i det, som jeg her har anført som Indvendinger imod Loven og den hele Foranstaltning, saa vil jeg dog votere for Loven, saa maae vi efter min Mening være komne derhen til, at disse Betragtninger og de Foranstaltninger,